

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De monacho, qui Christum quasi recenter natum vidit cum Maria & Ioseph,
cap. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

IN Claustro monachus quidam in magna erat deuotione, & videbatur bonam Dei manum super se habere: erat quippe in opere manuum stregilandum, & feruens ad quodlibet inunctum: cumque tam bonum circa festum omnium sanctorum habuisset spiritum, eiusque nullum, aut modicum, per plures dies sensisset detrimentum, coepit non tam audacter quam reuerenter à Domino precibus exigere, vt eum in festo suæ sanctissimæ natiuitatis qualicunque consolaretur visitatione. Aderat iam vigilia natiuitatis Dominicæ, & ille necdum tepuerat à deuotione, nec à supradicta defecerat intentione, præsumés & prælagiēs aliquid de diuina dignatione. De nocte autē vbi surrectū est ad matutinas, tantus torpor inuasit corpus eius & animā eius, vt etiā tēderet eū viuere: intrauit tamen chorum cum aliis, nil psallere valens aut volens, dulcissimam illam solemnitatem ex toto, vt sibi videbatur, amissurus, à desiderio suo frustratus. Accessit verò ad eum alius monachus, innuens ei vt pro ipso responsorium decimum cantare debuisset: ait ille, non infirmitate præpeditus, sed desidia deuictus, signum refutabat. Sic ergo felices illas vigiliās, & solenne gaudium, infelici torpore transigebat, quippe quem nec psallere nec ad responsoria surgere libebat: in decima lectione sedebat, sibi vigilans quidem, sed clausis oculis, & cogitabat suas molestias in amaritudine animi sui, dicebatque sibi, secum ratiocinando: Ecce sic & sic habuisti, hæc & hæc petisti, vbi nunc est illa deuotio, vbi spes illa, & pia de diuina pietate præsumptio? quid nunc agitur tecū? & adiecit; Pejeras vt aliqua tibi reuelatio fieret, & si modo fieret, quid potissimum videre eligeres? utique Dominum Christum, vel dulcissimam eius matrem, aut certè ambos simul. Cumque his & huiusmodi cogitationibus occupatus sederet vigilās, vt supradictum est, sed clausis oculis, lector dixit: Tu autem Domine, &c. & cantor surgens, subjunxit responsorium: Bene-

Alia visio de Christi natiuitate.

488 DE DIVERSIS VISIONIBVS

dictus qui venit in nomine Domini, &c. Et ecce afficitur ante illum torpentem monachum matrona quedam reuerendi vultus, & incomparabilis pulchritudinis, habens in brachio infantulum ad eum paruulum, quasi recenter natum, inuolutum fasciis vilibus valde & abiectis, in tantum, vt etiam super vilitate earum ille compassionem conciperet: stabat autem quasi retro ipsam senex amictus pallio, indutus tunica, & pileus non acuminatus super caput eius, quae omnia videbantur esse de lana alba & munda, vultum tamen senis videre non potuit situ pilei impediens. Vidit etiam fufum cum licio pendere a latere matronae, sed eum vidisse se non meminit. Vidit, & quia clarius videre voluit, quam vidit, nihil vidit; aperuit enim carnales oculos, & gloriosam illam visionem perdidit: & intellexit, quod beata Virgo fuisset illa matrona, infans Christus, & senex Ioseph: & recepit in illa hora spiritum suum bonum, & reliquum sanctae solennitatis transiit in gaudio magno. Anno gratiae M. CC. XIII. facta est visio haec. **APOLLONIVS:** Quia genus huius visionis discernere non valco, ad tuum illud examen transmitto. **CASARIUS:** Expertorum esset talia definire: quod si dixerō visionem istam fuisse spirituales, obicitur quod non sit in somnis facta, quia monachus tunc vigilauit; neque in extasi, quia sensum exteriorum eo tempore bene compos fuit: ite si iudicauero illam corporalem, respondes, quod oculis corporalibus clausis corporaliter videre non potuit. Quid ergo? Ad iude hoc meam opinionem, non assertionem: quantum ex alijs visionibus colligo, corporalem illam iudico, quia lucidum Christi aspectum cuiusque celestium tam subtilis palpebrarum prohibere non potest paries. Hinc est quod inclusa quedam, cum a satana sub specie angeli illuderetur frequentius, & hoc cuidam sacerdoti literato confessa fuisset, dolos illius non intelligens: respondit ille: Cum denuo tibi apparuerit, oculos claudes: si angelus fuerit Domini bonus, non minus eum videbis: si vero malus, illum ira videre non poteris. Quod verum esse didicis experimento.

CAPIT.